

AMERIŠKA DOMOVINA

Valentine Kalan
654 W. 161 St.
New York, N.Y. 10032
2-13-66
AMERICAN HOME
FOREIGN IN 1003-66 ONLY

NO. 27

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 8, 1967

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

STEV. LXV — VOL. LXV

Sukarnoova oblast gre v Indoneziji h kraju?

Načelnik Narodnega kongresa gen. Nasution je napovedal njegovo odstavitev in sojenje.

DJAKARTA, Indonez. — Sukarno je prvi in doslej edini predsednik Indonezije. Vse od njene pridobitve neodvisnosti jo je vodil in vladal po svojih mislih in željah, pa se pri tem prav malo oziral na koristi splošnosti in republike. Bolj in bolj se je odtegnil Zahodu in se preko nevtralnosti, kjer je delal več let družbo Nehruju, Naserju in Titu, premaknil bližje rdečemu Peipingu. Ko je Komunistična partija 1. oktobra 1965 poskusila prevzeti oblast in je pri tem prišla in umorila 6 vodilnih generalov, je Sukarno za to vedel, pa ni nič ukrenil.

Generali so s pomočjo sebi vdanega vojaštva komunistični prevrat strli, nato pa začeli preiskavati, kako je do njega prišlo. Pri tem so dejansko vzeli v roke vso oblast v Indoneziji, pri tem pa dopustili, da so nasprotniki komunizma množično obračunavali z rdečimi. Baje je bilo okoli milijon komunistov in njihovih podpornikov pomorjenih. Sukarno je pri tem vsaj na zunanji ostal še vedno predsednik republike in vodnik dežele, četudi ni imel več veliko oblasti. Zanimal je vsako zvezo z rdečim uporom.

Ko je zastopstvo protikomunističnih študentov v glavnem mestu prineslo včeraj načelniku Narodnega kongresa, državnega parlamenta, gen. Nasutionu zahtevo, naj Kongres Sukarna odstavi in ga postavi pred sodišče zaradi sodelovanja pri poskusu komunističnega prevrata 1965, je Nasution odgovoril, da se bo to zgodilo. Nasution je pri tem prevratu komaj ušel komunističnim morilecem. Ti so ubili njegovo hčerko.

Vladni krogi trdijo, da ima vlada trdne dokaze, da je Sukarno sodeloval pri vodenju komunističnega poskusa prevrata, in da ga bo zato postavila pred sodišče zaradi veleizdaje. Njegovo palačo vojniki skrbno čuvajo, da ne bi pobegnil. Kongres med tem nadaljuje svoje zasedanje.

Vseljevanje v našo deželo ne pojema

WASHINGTON, D.C. — Tudi pod novim zakonom za vseljevanje se dotok imigrantov ni zmanjšal. Lani se jih je vselilo 338.000, torej 27.000 več kot leta 1965. Največ imigrantov pride še zmeraj iz Evrope, napreduje tudi imigracija iz Azije, pojema pa iz Kanade in Latinske Amerike. Imigracijski urad bo v kratkem objavil definitivne številke.

Dopisujte! Sporočajte novice iz svojega kraja!

Večinoma sončno in mrzlo. Danes zjutraj ob sedmih je kazal toplogler na Hopkins letališču -4 F. Čez dan se bo živo srebro dvignilo do 20 F, ponoči pa zopet padlo na okoli 5.

Novi grobovi

Frances Kocjan
V ponedeljek je nenadno umrla na svojem domu na 1031 E. 70 St. 66 let stara Frances Kocjan, roj. Merlak na Vrhniki, od koder je prišla v ZDA l. 1921. Njen prvi mož Joseph Petrovic je umrl leta 1931, drugi Frank pa leta 1963. Zapustila je hčerki Frances Kos in Louiso Ahlin, vnuka Jamesa in Dennisa ter vnukinjo Carol. Zadnjih 5 let je bila zaposlena kot kuharica v Sornovi restavraciji. Pogreb bo iz železovega pogrebnega zavoda na St. Clair Avenue v petek dopoldne, v cerkev sv. Vida ob 10.30, nato na All Souls pokopališče.

Andrew E. Swaddell
V ponedeljek je nenadno umrl na svojem domu na 20151 Tracy Avenue 57 let stari Andrew E. Swaddell. Policija ga je peljala v Euclid Glenville bolnico, toda je bilo prepozno. Pokojnik je bil rojen v Bentleyvillu, Pa., od koder je prišel v Cleveland l. 1924. Z ženo sta živela v Možinih hiši na Addison Rd., dokler se ni preselil na Tracy Ave. Zaposlil je ženo Lillian, roj. Bereck v Ravenni, O., sina Davida, 4 vnuke, brata Johna in Josepha ter sestro Mario Erdmann. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v petek dopoldne ob desetih na All Souls pokopališče.

Vojniki se jeze nad vojaškimi načrti nevojakov

WASHINGTON, D.C. — Vojaški vodniki in strokovnjaki se jeze, da tako vlada kot javnost tako rada prisluhne načrtom nevojakov za končanje vojne v Vietnamu. Oni smatrajo vojskovanje za svoj posel, ker mora biti merodajna njihova beseda. Ti vojniki, se zdi, pozabljajo na staro resnico, ki jo je ugotovil pruski strateg Von Clausewitz: Vojskovanje je le nadaljevanje politike z drugimi sredstvi.

Dalaj Lama pojde pred ZN?

NEW DELHI, Ind. — Svetni in duhovni vodnik Tibeta Dalaj Lama, ki se je umaknil pred leti od tam pred kitajskim nasiljem, je izjavil, da utegne iti pred Združene narode tožiti Kitajce zaradi nasilja, ki ga vrše v njegovi deželi.

Tanzaniji v Afriki se mudi v socializmu

Tanzanija, v kateri sta povezani bivši državi Tanganjika in Zanzibar, bo po besedah predsednika Nyerere socializirala vse gospodarstvo.

NAIROBI, Ken. — Odkar se je republika Tanganjika vzhodni Afriki povezala v federacijo z Zanzibajem, kjer so levčarji pregnali pred par leti v oblasti tamkajšnjega sultana in oklical republiko, je začela naglo hoditi po poti socializma. Tudi v mednarodni politiki se je nova država Tanzanija odmaknila od Zahoda in se približala komunističnemu bloku.

Tanganjika je bila povezana, še predno je postala neodvisna, gospodarsko v skupni blok s Kenijo in Njaso, sedanjo republiko Malavi. Ta zveza je razpadla, še predno je mogla pokazati svojo življenjsko sposobnost. Predsednik Tanzanije Julius Nyerere je v povezavi z Zanzibajem hotel hoditi svojo lastno pot.

Ta teden je objavil, da bo država prevzela takoj vse banke in tako onemogočila "izrabljanje Afričanov". Napovedal je tudi podraževanje večine naravnih bogastva, z vodno silo, rudnimi ležišči, prevzem tovarov, zavarovalnic in vseh drugih kapitalističnih ustanov. Sedanjim lastnikom je obljubil "polno in pošteno odškodnino". Vojaki v glavnem mestu Dar-es-Salaam, kjer je Nyerere objavil podraževanje bank, so navdušeno pozdravljali objavo svojega vrhovnega poveljnika.

Kitajske rdeče garde zmagale v modi!

LONDON, Ang. — Uradna uniforma kitajske rdeče garde je kolikor mogoče preprosta, po materialu tkanin kot po obliki. Kroj je pa isti za fante in dekleta. To je bil morda povod, da je londonska moda za mladino začela posnemati vzorce iz Peipinga in postavila na trg prve modele.

Proti vsemu pričakovanju so bili modeli kar razgrabljeni in trgovine prodajo vse sproti, kar dobijo iz konfekcijskih tovarov. Bomo videli, ali se bo ta moda preselila tudi v Ameriko.

Danska sili v Evropsko gospodarsko skupnost

PARIZ, Fr. — Danski trgovski minister Dahlgard je prišel v Pariz, da se pogaja s francosko vlado o pristopu k EGS. Francoska vlada nima načelno nobenega pomisleka, ker razume, kako je Danska navezana v svojem izvozu ne samo na Anglijo, ampak tudi na ostalo zahodno Evropo. De Gaulle bi najbrže ne nasprotoval tudi vstopu Švedske in Norveške v EGS, ima pa tudi svoj pomislek. Ako bi se namreč Danska — za njo pa tudi Švedska in Norveška, — vključile v EGS, dobi pristop Anglije čisto novo podobo.

Skandinavski države bi že po tradiciji postale zaveznice Anglije v okviru EGS. Anglija bi na ta način lahko ustvarila v EGS svoj blok, ki bi ogrozil francosko vodilno vlogo v tej gospodarski skupnosti. Francija se torej boji tudi s te plati angleške konkurence. Zato je verjetno, da bo pristala na danski pristop šele potem, ko bo Anglija postala članica EGS.

Danska vlada bo vkljub temu poslala svojega trgovskega ministra tudi v druge prestolice držav EGS.

Henry H. Morgenthau umrl

POUGHKEEPSIE, N.Y. — Po dolgi bolezni je umrl pretekli ponedeljek Henry H. Morgenthau Jr., dolgoletni zakladnik tajnik predsednikov F.D. Roosevelta in H. Trumana. Dopolnil je 75 let.

Pokojnik je znan zaradi "Morgenthauovega načrta", s katerim so hoteli premagano Nemčijo spremeniti iz industrijske v čisto agrarno deželo, da ne bi nikdar več mogla ogroziti sveta. Truman je ta načrt zavrgel in s pomočjo Marshallovega načrta pomagal Zahodni Nemčiji do rove industrijske in gospodarske moči.

Poletne šolske počitnice ostane preživelih časov

CHICAGO, Ill. — Delavski tajnik W. W. Wirtz je govoril tu o potrebi prehoda mladih ljudi, ki končajo višjo šolo, v službe. Po njegovem bi to lahko opravila šola, če bi se odpovedala dolгим, nepotrebnim poletnim počitnicam, ko so ostanki preživela doba, ko so bili otroci potrebni za delo na polju.

HANOI "PRIPRAVLJEN" NA RAZGOVORE Z ZDA!

Znani avstralski levčarski častnik Wilfred Burchett je izjavil po svoji vrnitvi iz Severnega Vietnama v Kambodžo za Associated Press, da je Hanoi pripravljen na razgovore o končanju vojne, če Združene države za stalno ustavijo letalske napade in "druga vojna dejanja" proti Severnemu Vietnamu.

CLEVELAND, O. — Associated Press je naprosil avstralskega levčarskega častnika W. Burchetta, ko se je te dni vrnil iz Severnega Vietnama, naj označi stališče Hanoja do razgovorov o končanju vojne v Vietnamu. V posebnem članku je ta nato objavil, da je Severni Vietnam pripravljen začeti razgovore z Združenimi državami, če te za stalno končajo letalske napade in "druga vojna dejanja" proti Severnemu Vietnamu. Na vprašanje, kaj bi na ustavev letalskih napadov storil v zameno Severni Vietnam, je Burchett odgovoril, da nič, ker je "suverena država in bombardiranje je kršenje te suverenosti". Amerika mora s tem prenehati. To ni vprašanje za pogajanja.

Avstralski komunistični častnik trdi, da je Severni Vietnam pred enim letom odklanjal razgovore, ker bi Združene države utegnile misliti, da je tako slab in bi nanj še bolj pritislile. Sedaj je po njegovem Severni Vietnam na letalske napade že navajen in je svoje gospodarstvo in promet organiziral tako, da mu letalski napadi ne morejo povzročiti večjih motenj. Pravi, da je v razgovorih s Ho Či Minh, Van Dongom in gen. Giapom spoznal, da so ti prepričani, da Severni Vietnam lahko vojno nadaljuje, kakor dolgo hoče.

"Sedaj ima besedo Washington!"

Burchett pravi, da ima sedaj besedo Washington. Če je predsednik Johnsonu res do končanja vojne, ima sedaj priložnost, da čaka na odgovor Hanoja, ki pa doslej še ni pokazal nobene resne volje za pogajanja. Da pisanje Burchetta ni mogoče smatrati za "dokaz resne volje", je jasno. Ti "predlogi" so čista komunistična propaganda, ki naj prisili Ameriko k popuščanju. Če bi bilo Hanoi res do miru, bi v dokaz dobre volje omejil

V Washingtonu so te komunistične "predloge" sprejeli hladno. Predsednik Johnson je dejal zadnjič na tiskovni konferenci, da čaka na odgovor Hanoja, ki pa doslej še ni pokazal nobene resne volje za pogajanja. Da pisanje Burchetta ni mogoče smatrati za "dokaz resne volje", je jasno. Ti "predlogi" so čista komunistična propaganda, ki naj prisili Ameriko k popuščanju. Če bi bilo Hanoi res do miru, bi v dokaz dobre volje omejil

posiljanje svojega vojaštva in vojnih potrebščin v Južni Vietnam, kakor hitro bi Amerika ustavila letalske napade nanj, toda on v odgovor ne nudi "nič". Na tak način kupčije, ne more pristati nihče, če ima le še kako zrno soli v glavi.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Ameriški poslanik pri ZN A. Goldberg je včeraj objavil, da pojde na pot okoli sveta, da ugotovi stvarno stanje. Ustavljal se bo tudi v Južnem Vietnamu. Poudaril je, da ni njegova pot "nobena mirovna mislija".

CLEVELAND, O. — Zvezna vlada je začasno prepovedala proizvodnjo Randovega cepiva proti raku, ker ni bilo to v soglasju s predpisi. J. Rand, načelnik družbe, je izjavil, da upa, da bo proizvodnjo zopet dovoljeno, ker so sedaj izpolnjene vse odredbe. R. Kreutzer, 10 let stari deček iz Beljaka, ki je prišel sem iskat zdravilo proti leukemiji, se bo jutri s svojim očetom napotil domov, ker cepiva za njegovo zdravljenje ni več na razpolago. Prav tako je ustavljeno zdravljenje okoli 100 drugih rakastih bolnikov v Richmond Heights General Hospital Foundation na 27115 Chardon Rd. Randova družba je objavila, da bo v najkrajšem času začela izdelovati cepivo na Bahamih, od koder ga bo mogoče poslati drugam, seveda pa ne v ZDA.

MOSKVA, ZSSR. — Včeraj so ponovno prihajale pred kitajsko poslaništvo skupine Rusov protestirajo proti postopanju Kitajcev z ruskim diplomatskim osebom v Peipingu. Kitajci so držali ves čas vrata poslaništva trdo zaprta. Ko so jih odprli, je skupina mladih Rusov stopila na tla poslaništva in izročila kitajskemu uradniku protestno spomenico. Ta jo je raztrgal in vrnil njene kosce Rusom v obraz. Pri tem je kričal: "Delavci sveta združite se okoli Mao Tsetunga!"

NEW YORK, N.Y. — Včeraj je snežni vihar divjal v vzhodnem delu dežele vse od Karoline pa do Maina. Letalski promet je bil ustavljen, zastal je promet na cestah in železnica, šole so ostale večinoma zaprte. Mesto New York je bilo podobno arktični ledeni puščavi. Padlo je okoli čevljev svežega snega, temperatura pa je padla blizu ničle. Kasneje zvečer je snežni metej oddi-

Iz Clevelanda in okolice

Kop v polnem avtobusu — Ko so se včeraj zjutraj malo čez polnoč vozili 52 let stari Nicholas Pappas, lastnik prodajalnice knjig, 20 let stari študent Maurice Klein in še neki drugi belec v polnem avtobusu po Euclid Avenue, je neki črnc vprašal Pappasa, koliko je ura. Ko je ta pogledal na njo, mu jo je nekdo drugi strgal z roke in ga sunil v obraz. Tretji ropar mu je vzela denarnico s 40 dolarji. Nato so na enak način ropali še Kleina in tretjega belca. Čeprav je ta klical na pomoč, mu ni nihče pomagal. Avtobus je bil poln, napadeni so bili edini trije belci v njem!

Občni zbor — Društvo SPB Cleveland sklicuje redni občni zbor za nedeljo, 19. februarja 1967 ob štirih popoldne v Baragovem domu. Članstvo je prošeno, da se občne zboru za gotovo udeležijo.

Dehrodošli — Včeraj so prispeli v Cleveland iz taborišča Latina v Italiji ga. Nada Zdravje z 11-letno hčerko, g. Stefan Derencin in g. Renato Urgin. Vsi so iz Slovenskega primorja. Dobrodošli med nami!

Seja — Društvo sv. Cecilije št. 37 ADZ ima jutri, v četrtek, ob 7.30 zvečer sejo v navadnih prostorih šole sv. Vida.

V bolnici — Mrs. Julia Bokar, 6615 Edna Avenue, je v St. Vincent Charity bolnici, soba št. 517. Obiski niso dovoljeni, vesela pa bo po zdravnih kartic.

Kong. M. A. Feighan za univerzo — Kong. M. A. Feighan je v svojem nedavnem poročilu preko radia poudaril potrebo po izgradnji Cleveland State University v za njo izbranem predelu nedaleč od središča mesta. Za njeno izgradnjo so potrebna sredstva zvezne vlade in kong. M. A. Feighan je dejal, da se bo za to z vso odločnostjo zavzel. Izgradnja univerze mora dobiti prednost pred vsemi drugimi načrti v Clevelandu, ker je nujno potrebna za vzgojo mladine, posebno tiste, ki nima dovolj sredstev, da bi plačevala visoke šolnine na privatnih visokih šolah.

Raznašalca iščemo — Uprava Ameriške Domovine išče raznašalca za Marcella, Neff Rd. in East 185 St. okolico. Starost nad 10 let. Zanimati stari naj kličejo upravo na št. 431-0628.

Policiji in gasilci popustili — Tekom včerajšnjega dne so policiji in gasilci popustili v svojih zahtevi po zvišanju plač do 85% strokovnih delavcev, zahtevajo pa še vedno okoli 12% poviška, med tem ko jim je župan ponudil le 9%.

— Državi Missouri in Idaho sta vodilni v vsej Uniji v pridovanju svinca.

vjal dalje proti vzhodu na Atlantik. WASHINGTON, D.C. — Včeraj je priletel sem W. Brandt, nemški zunanji minister, da obrazloži vladi Združenih držav stališča zahodnonemške vlade v vprašanih mednarodnih politike. To je prvi nemški obisk v Washingtonu, od kar je lani dobila Zahodna Nemčija vlado "velike koalicije" pod vodstvom K. Kiesingerja.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

63

No. 27 Weds., February 8, 1967

McNamara: vojna nevarnost

Do sedaj smo še vsako leto imeli po praznikih sezono za vojno nevarnost. Organizirala jo je po navadi vojna industrija, ki je hotela s tem doseči, da je proračun za narodno obrambo raste od leta do leta.

Letos akcije za vojno nevarnost ni treba. Že imamo pravo vojno v Vietnamu in so stroški zanjo proračunani na okroglo \$20 bilijonov. Pravijo pa, da je ta ocena veliko prenizka. Vojna industrija je zato dobro založena z naročili za orožje in municijo; dela in mastnih zaslužkov ji ne manjka. Zato bi se z akcijo o vojni nevarnosti le osmešila. Čisto pri miru pa vendarle ni. Spravila je v javno debato problem naše obrambe proti ruskim in kitajskim medcelinskim raketam. Ta nevarnost ni ravno pred vrati, treba je pa na njo misliti. Zato vojna industrija vneta podpira vse tiste, ki mislijo, da je treba poleg vseh drugih stroškov za narodno obrambo nameniti še \$40 bilijonov za obrambo proti gornjim raketam. Res ta znesek ne bo porabljen v enem letu, toda porabljen bo.

Proti tej dobro premišljeni, toda potuhnjeni akciji za obrambo proti medcelinskim raketam, se je dvignil sam federalni tajnik McNamara in skušal to nevarnost naslikati tako, kot je, v svoji razpravi o narodni obrambi, ki jo je namenil Kongresu. Razprava je izredne važnosti, ker pove, kaj naša administracija misli o tem vprašanju.

McNamara se omeji samo na en sektor naše narodne obrambe: obramba proti ruskim in kitajskim medcelinskim raketam. V ta namen naslika sedanje stanje te obrambe na naši in sovražnikovi strani.

Na ameriški strani še ni prave obrambe, na ruski strani se pa kažejo šele njeni začetki okoli Moskve in nekaterih drugih velikih mest. Kitajska take obrambe tudi še nima. Ruska obramba obstoja v glavnem v raketah-lovcih na sovražne rakete.

Ni pa s tem rečeno, da Amerika nima ničesar. Ima že obrambni sistem Nike-X z raketnimi lovci na velike daljave, Spartan in na kratke daljave Sprint. Toda ta obrambni sistem je šele v povojih. O njem vemo le to, da bo strašno drag za nas, za sovražnike pa še dražji.

McNamara trdi, da noben obrambni sistem, naj bo še tako popoln, ne bo mogel uničiti vseh nasprotnih raket, nekaj jih bo v vsakem slučaju doseglo svoj cilj. Zato je prepričan, da je v našem slučaju najboljša defenziva v ofenzivi!

S tega stališča pa McNamara naslika sledeče stanje: Amerika ima 934 medcelinskih raket, Rusija 340, Kitajska nobene. Amerika ima dalje še 512 raket na atomskih podmornicah, Rusija 130, Kitajska nič. Amerika ima še tudi 680 medcelinskih bombnikov, Rusija 155, Kitajska nič. Zato pa ima Rusija več raket in bombnikov na srednje daljave, ki jih pa rabi za svojo obrambo v Evropi in sedaj tudi v Sibiriji.

Ako bo prišlo do nove svetovne vojne z rabo atomskega orožja, potem bi po mnenju McNamare nastal kmalu sledeči položaj: ne ameriška ne ruska raketna obramba ne bi uničili vseh ameriških in ruskih medcelinskih raket. Precejšen odstotek bi dosegel svoj cilj (McNamara ne pove, kako velik bi bil) in to bi imelo za posledico, da bi na ameriški strani bilo pokončenih kakih 120 milijonov ljudi in prav toliko na ruski. Ako bi funkcionirala naša raketna obramba Nike-X, bi število ameriških žrtev padlo na 30-40 milijonov.

Ako bi se Amerika in Rusija spustili v tekmo, kdo bo imel boljšo raketno obrambo, potem bi morala Amerika investirati v te vrste obrambo okroglo \$40 bilijonov, Rusija pa \$25 bilijonov. Pa tudi v slučaju, da bi obe državi investirali ta denar v obrambo, bi bili po izvršenih investicijah tam, kjer sta danes: tehnični napredek bi spravi obrambni sistem ob velik del njegove vrednosti. Tekma bi se morala nadaljevati in obe državi bi krvaveli pod vedno naraščajočimi izdatki.

To je nagnilo McNamaro, da se je postavil na sledeče stališče: Treba je poskusiti pridobiti Rusijo za sporazum o raketni obrambi, kajti tekma o njej ne bo povečala ne ameriške ne ruske varnosti. Tak poskus je sedaj v teku! Dokler se ne vidi, ali se bo posrečil, nima smisla, da bi kar drveli v investicije za obrambo proti raketam, kajti sedanje razmerje med našo in rusko raketno obrambo je tako zelo v našo korist, da nas Rusi ne morejo v kratkem času dohiteti.

Pri tem je treba vpoštevati tudi to, da je v naši raketni ofenzivi mogoče še zmeraj doseči velik tehničen napredek. Ne rakete ne bombe ne bombniki še niso dosegli najvišje stopnje tehnične popolnosti. Tekma na tem področju bo šla naprej in ne bo Ameriki v škodo.

Ali pa morda Kitajska lahko prekrži ta račune? McNamara se ne boji te nevarnosti. Dopusča možnost, da

bodo kitajski komunisti imeli kmalu tudi vodikovo bombo, toda primernih zalog atomskih in vodikovih bomb pa ne bodo mogli tako hitro ustvariti. Je tudi verjetno, da bodo že v par letih preskusili prvo medcelinsko raketo, toda tudi tu ne bodo zalog ustvarili preko noči. Na tem področju ne bo Kitajska pomenila nevarnosti za Ameriko vsaj kakih 10 let. Kitajska bo v tem času že vedela, kako se delajo rakete in bombe, toda ne bo jih imela na zalogi.

Kaj je Ameriki treba delati prav sedaj? McNamara odgovarja: Komunisti vedo prav dobro, kakšna je moč ameriškega atomskega in vodikovega orožja, kakšna je moč ameriških raket in bombnikov, pa tudi lovcev, da ne govorimo o podmornicah. Ako bi prišlo do svetovne vojne že sedaj, bi sovražniki hoteli najprej uničiti naša oporišča, naša letališča in naša vojna pristanišča. Vse te vojaške postojanke je treba najprej zavarovati z defenzivnim orožjem, kot so rakete Spartan in Sprint, potem šele pridejo na vrsto velika mesta in industrijska središča.

To so osnovne misli stališča federalnega tajnika McNamare. Bodo pa seveda predmet hudih debat v javnosti in v Kongresu. Nanje lahko močno vpliva Rusija, ako bi se namreč sprijaznila z mislijo, da je sporazum na tem področju več kot zlata vreden.

BESEDA IZ NARODA

Joliet, Ill. — Ob Novem letu je navadno vsako leto vse polno raznih prerokov. Prerokujejo o tem in onem. Celu kakšna jajca bodo kure nesle. Kako bo luna "zijala" na svet in na nas. Kako bodo nam vsem sape in vetrovi svirali in kako bomo ljudje, stari in mladi, plesali po notah časa in razmer.

Ko smo zadnjič o vsem tem govorili pri Juretu, je Nick zraven pripomnil, "da ljudje so na svetu vsak dan bolj kunštni pa kajti!" Bara pa je pogledala na nas iz kuhinje in pristavila: "Pa čudni in neumni tudi!"

Jure je zamahnil z roko in mi pomežiknil: "Nick pa Bara sta dva čudna nespravljava "diplomata", nikdar se v ničemer ne strinjata."

Potem je pa Jure začel razlagati, kaj vse so v tisku in po radiju razni vremenoslavci napovedovali za letos, kakšno vreme bomo imeli, itd. Nek Mr. Friderek, ki je ravnatelj vremenoslavnega zavoda v Washingtonu, je baje napovedal, da bo tekom januarja več otajanja, kakor navadno in da farmarji takega vremena niso prav veseli. Ameriški farmarji, ki se pečajo s pridelavo žita, imajo o takem vremenu, v katerem je preveč otajanja, rek: "If you see grass in January, lock your grain in the granary." Otajanja, pa zopetno zmrzovanje poškoduje klice v trnih semenih, da nimajo potem tiste moči in sile, ki jim je potrebna pri rasti za dobro novo zmo.

Tu je posegel vmes zopet Nick, rekoč: "Fanta, o vremenu pa ni vedel nihče toliko rekov, kakor moj stric Pavle, Bog mu daj dobro. O januarju, pri nas smo mu rekli prosinec, je dejal Pavle:

"Če je prosinec mrzel, da poka, sadja je potem dosti v jeseni in moke."

O vremenu v sušcu, ko so se mački ženili okrog, je dejal: "Na dan Jožefa lepo vreme, veliko je kmetičev veselje."

Za mali traven je veljal rek: "Svetega Jurja luža, o Kresu je navadno potem suša."

Za veliki traven pa: "Če je veliki traven moker in za njim rožnik mlačen, bo kmet tisto leto ježen in lačen."

O malem srpanu je rek: "Če o Cirilu in Metodu dežuje, to kostanj in orehe ogloda. Ako se pa Magdalena solzi, rado potem še bolj deži."

O velikem srpanu je rek: "Po sv. Lovrencu je vsaka voda hladna."

Za kimovec pa je imel rek:

"Tilna če jasno gorko, še štiri bo tedne vedro."

O vinotoku pa je dejal: "Sveti Luka sneg osmuka."

In za listopad je imel rek: "Če sneg na suha pade tla, žanjica in mlatič se smejeta."

In za grudan pa je vedel: "Da če grudna stelja trikrat pozebe, dobra letina pride."

Nicka smo vsi zvesto poslušali. Se Bara se je med njegovim pripovedovanjem na kuhinjska vrata naslonila in poslušala ter prikimovala z glavo. Jure pa je napolnil Nicku čašo z rujnim in Nick jo je v enem dušku izpraznil, ker pripovedovanje mu je osušilo grlo. Ko se je oddahnil, je dvignil roko, kakor da je z njo hotel reči: Fantje, še nekaj bom povedal. In res je povedal tako-le:

"Vidite, naj reče kdo kakor in kar hoče, jaz pa pravim: naši stari v naši sončni Belokrajini so poznali vremena bolj, kakor jih poznajo danes tisti, ki po 20 let hlače trga, o po solah, potem pa nam po radijih napovedujejo vremena in pravijo, "Če bo padal dež, zna biti moker; če bo pa sijalo sonce, bo pa suho." Bogme, to vsak pastir ve!" je sarkastično Nick še pristavil.

Še smo nekaj časa modrovali o tem in onem iz starih časov in jih primerjali s sedanjimi. Skušali smo dognati, zakaj v kakih slučajih nekdaž tako, sedaj pa drugače. Do čisto stodototne prave rešitve nismo prišli; ne vem, če ni za take probleme dovolj možganov pod našimi kapami, ali kaj, ali se problemi sedanjih časov tako hitro pojavljajo, kakor bolhe v starih časih na kakih sejnih ali božjih poteh, to takrat, ko ljudje še niso znali, kako snažiti in kako atomsko orožje uporabljati proti bolham. Zdaj je seveda drugače tudi v takih ozirih. Kak oskrbnik pride z "prento" kakih kemikaljskih škropil in v nekaj minutah pokonča trilijonske zaloge bolh in lazie. V nekiz ozirih svet torej le napreduje — hvala Bogu!

Ko smo vse take preproste domače zadeve in probleme obdelali in preresetali, je pa nas Jure opozoril z vprašanjem, kaj mislimo, kaj bo nam prineslo novo leto v drugih slučajih in zadevah. Vse to, o čemer smo govorili, se lahko postavi in vključi pod naslov:

• NOVE NAPOVEDI, NOVI ČASI IN MI. — In Jure je začel s prav resnim obrazom: "Z novim letom se je nam napovedalo dosti. V napovedih je navadno dosti besed. Te pa so mnogiokrat prazne in niso vredne, da bi šle sploh skozi eno ali drugo uho noter in ven. Vzeti to kdo kakor hoče, ampak precej resnice je pri tem ali tej izjavi.

Jaz ne vem, s kakimi brihtnimi glavami je obdan naš vodja L. B. Johnson. Mislim, z glavami, ki mu svetujejo in dajejo nasvete v raznih težavah in za rešitve raznih problemov. Ampak kdor mu je svetoval v raz-

nih težavah lani, kako rešiti in zadovoljiti probleme civilnih pravic, kako ustvariti "Great Society", pod katerimi bi mnogi sedeli in čakali "pečenih golobov", je moral biti silno prežet s silno močnim zaupanjem, da je na svetu res moč ustvariti nekaj iz nič in celo iz nekaj takega, ki je pri gradnji in stvarjenju takih "zlatih gradov" sploh nepravno. Za vsako stvar, načrt, za stavbo tako ali tako, kakor za vsako organizacijo in akcijo je treba za to primerne in uporabne materiale. V tem oziru vsaj veliko mero volje za poštvalnost in za sodelovanje, in to v dobrem in slabem. Ne samo volje takrat, kadar letijo in prihajajo "pečeni golobje", ampak tudi tedaj, kadar je treba delati in ustvarjati, da je kaj takega mogoče! Omenjam to, da bi dobil čitatelj bolj obširen pogled od obeh strani na te probleme, od ene in druge. Namreč, kaj je mogoče in kaj ne in za tem, zakaj ne? V naši ameriški demokraciji državljanji lahko kaj takega vprašujemo. V kakih hitlerjevski in po mussolinjski "demokraciji" bi človek kaj takega ne smel vprašati, razen če bi mu ne bilo dosti za njegovo glavo. Pri nas, hvala Bogu, za enkrat še lahko razpravljamo in izražamo mnenja o tem in onem in kako mislimo in sodimo o takih zadevah. Vse napovedi in načrte se je objavilo v času, ko so na naše duri udarjale nove težke zadeve. Zadeve, ki jih imamo z inozemstvom, posebno v Aziji, v Vietnamu. Tja smo šli trebit azijska močvirja, ki so polna raznih političnih krokodilov, ki odpirajo svojih žrela, da jim mi mečemo vanje vse razno, kar jim pomagamo in jih preživljamo. Kadar pa mi želimo napraviti kak korak naprej proti njihovim rajonom, vsi zatulijo proti nam z odprtimi žreli in kažejo nam cele ride krokodilskih zob.

"Prav," je nadaljeval Jure, "da se borimo proti zljajem komunizmu. To Amerikanci v polni meri vršimo. Kako drugi? Ali nam pomagajo? Imate oči, saj vidite in slišite. Kritizirajo nas eni in drugi. Sami ne storijo nič, še pohujšanja dajejo v nekiz slučajih. Kar poglejte dolgonosega De Gaulle-a in še druge. O yes, nasvetov so polni, drugače pa smuk za strica Sama hrbet, kadar je treba stopiti v ospredje in se izpostaviti proti valovom komunizma. Le stric Sam naj nastopa kakor sv. Jurij proti zmajmu komunizmu. "Vesta fanma," je dejal Jure, "takih sosedov in prijateljev sem vsaj jaz sit do svojega grla!" Tako je zaključil Jure.

Zdaj se Nick oglasi zraven: "Prav in možato si povedal Jure. Čast ti! Zanima me, če L. B. Johnson tudi tako čuti. Zakaj jim ne pove v brk, da nasvetov in besed Amerikanci v borbi proti komunizmu ne rabimo toliko, kakor dejanj!"

"Dobro si povedal," je pritrtil Jure Nicku, počakajmo, morda se bodo začele odpirati oči in bodo taki slučajji začeli našim voditeljem odpirati oči in bodo začeli govoriti v tem oziru bolj odločno in resno. Vsaka mera je enkrat polna, upajmo, da bo tudi ta. To leto in drugo, ko bodo narodne volitve, se bo tudi pri nas marsikaj spremenilo. Vsaj upamo tako."

Jure je končal. Pogovorili smo se še nekaj o drugih zadevah, zraven še par kupic izpraznili vsak in ura na steni je nam pokazala čas in nam sicer nemo, a dovolj glasno povedala: Modri fantje, najbolje bo, če se podaste domov, pod odejo sladko spat, da boste jutri zdravi, da ne bo za vami kak "muček" hodil in modrovali boste lahko še kaj prihodnjic. Tem mislim smo se uklonili in se lepo poslovili. Juretu in Barbi sva z Nickom voščila lahko noč in pa izrazilo željo, da bi vsi še mnogo, mnogo let po našem hribu spomladni in poleti travo tlačili, pozimi pa

po možnosti pometali sneg in lepo zadovoljno živeli še mnogo let na tem našem svetu.

Taki smo mi belokranjski sinovi in hčere Belokrajine, oprostite nam!

Vam vsem, ki vas mučimo z našimi razmotirvanji, pa iskren pozdrav! Tone s hriba

Tretje adroguško pismo

ADROGUE, Arg. — Pišem prav ob devetindvetdeseti obletnici Baragove smrti. Kaj je bolj primerno na ta dan kot zahvaliti se vsem, ki so mi pomagali v Baragovo deželo in do spoznanja, kako je pravzaprav za Baragovo zadevo v Združenih državah med Slovenci in zlasti v Marquetteu?

Poleg odličnega baragoslovca dr. Franca Jakliča sem že omenil p. Bertranda Kotnika iz Le-monta kot dobrega poznavalca Baragovega življenja in dela. Naj danes navedem vsaj štiri druge.

15. maja sem čez noč ostal pri g. župniku Jožetu Vovku. Pri najinem iskrenem prijateljstvu — to je g. župnik Jože Vovk v dolgem večernem pogovoru prav omenjal — naju je združilo zlasti delo za Marijo. On mi je pomagal prevajati nekatere molitve za marijanski molitveni priročnik Zdrava, Marija, milosti polna, jaz pa sem skoraj deset mesecev ves prosti čas uporabljal za pregled, popravilo in stvarno kazalo Uradnega priročnika Marijine legije, ki ga je on prevedel iz angleščine v slovenščino. Veliko sva si že dopisovala glede izdaje izbranih spisov škofa dr. Gregorija Rožmana, sedaj pa sva se z neugnanim idealistom mogla še ustno pogovarjati o tem. Seveda je poleg dobre volje za take stvari pri njem vedno tudi kaj osebnega denarja na razpologo. V Minnesoti, zlasti v dulutski škofiji, smo že skoraj na Baragovem misijonskem ozemlju. Prav po teh krajih je hodil npr. misijonar Lavrencij Lavtizar, Janez Čebulj in slavnji Jožef Buh. Dobri gospod župnik Jože me je drugi dan naložil na svoj avto ter me preko Towera in Elyja skozi gozdove, kjer je bilo še sredi maja po grapah nekaj snega, vodil do Krizne reke (Cross River), kamor so nekoč viharji Baragov čolnič skoraj čudežno zanesli, da se ni ob pečinah razbil. Čez Silver Bay, kjer pase duše tudi slovenski ameriški rojak Golobič John, sva šla v Two Harbors, kjer naju je sprejel prijazen irski župnik. Drugi dan sva v dežju obiskala benediktinski College sv. Sholastike, pa iskala in iskala dulutsko pokopališče z grobovi slovenskih ameriških misijonarjev in duhovnikov, dokler jih nisva našla. Zraven cerkve sv. Elizabete pa naju je že čakal g. ing. Jožef Gregorič. Naj kar tu omenim, da me je ob vrnitvi v Adrogué dne 25. nov. 1966 že čakalo Vovkovo pismo s čekom za 20 dolarjev za Baragov slovenski tisk. Ko bi nas vsaj kakih tristo velikodušnih Baragovih častilcev hotelo stalno podpirati s takimi darovi, ne bi bilo toliko hudih skrbi, kako med slovenske ljudi, ki jim je Baragova oltarska čast kaj pri sreju, spraviti npr. šest tisoč izvodov Baragovega vestnika, na tisoče Baragovih podob in drugega tiska.

Z ing. Jožetom Gregoričem sem bil v rahli pismini zvezi že dolgo vrsto let. Budno sem zasledoval vse njegovo delo za Baragovo zadevo. Brž po prihodu v Chicago sem ga kar za več ur obiskal v njegovi baragovski delavnici na 5019 W. Quincy St. Za tri stvari se mu moram posebno zahvaliti: Ponovno sem se mogel življati v njegovo delo, ki ga s pomočjo svoje gospe opravlja že dolga desetletja za Baragovo stvar, in občudovati kar celo sobo zbranih dokumentov za Baragov postopek. Gospod ing. Gregorič je že sedeminsemdeset let star, pa me je kot

mladenič s svojim avtom ves teden vozil po vsej Baragovi deželi, od Dulutha do Marquettea, pa do Sault St. Marie, potem pa preko Sv. Ignacija in Mackinawa v Križno in Srednjo vas ter Krivo drevo in še naprej do Grand Traverse, od koder je vozil in vozil do Ludingtona, tam naložil avto na ladjo, s katero sva se peljala do Milwaukeeja, spet sedla v avto in brzela do Chicaga. Obljubil mi je, da mi bo pošiljal veliko baragovskega gradiva v Adrogué. Ob vrnitvi sem videl, da to obljubo zvesto spolnjuje.

V Houghtonu sem z Gregoričev pomočjo obiskal g. sodnika Louisa Gerbeca, ki me je že pred leti sam od sebe prosil, naj bi mu pošiljali Baragov vestnik. Zvečer smo se v družbi z g. Gregoričem veliko pomenkovali o Baragovi zadevi. Ko sem se pa vrnil v Adrogué, tem tam dobil njegovo pismo, ki me je seveda kar moč razveselilo. Njegova gospa, ki je francoskega pokolenja, v Houghtonu veliko dela za Barago.

Gospodu Jožetu Godini moram pa izraziti dvojno hvaležnost. Najprej zato, ker je zadnja leta zlasti sam o Ameriški Domovini in po Amerikanskem Slovenstvu toliko zanimivega v prijetnem slogu napisal o Baragi. Drugič pa, ker me je v Marquetteu z vso prijaznostjo sprejel ter mi poleg inž. Gregoriča Jožeta največ pomagal, da sem mogel priti do treh pomembnih osebnosti v Marquetteu glede Baragove zadeve: do generalnega vikarja msgr. McKewitta, do Baragovega škofijskega postulatorja msgr. J. Szhoka in do ljubeznivega kapucina Alarika Wolfa, ki v Marquetteu ureja za Baragov potopek pomembne dokumente.

Zraven moram omeniti še slovensko Stuparjevo družino, ki skoraj ob Baragovem grobu živi. G. Godino, inž. Gregoriča in mene so prav prijazno povabili na kosilo, za kar res: Bog povrni. Na binkošti sem se z gospodom Stuparjem in njegovo gospo spet srečal pri lurski votlini v Clevelandu.

Hudo mi je, da nisem mogel v Marquetteu govoriti tudi z urednikom tamkajšnjega Baragovega vestnika. Še bolj hudo pa mi je, da nisem imel te sreče, da bi kot predsednik Južnoameriške Baragove zveze v Gaylordu mogel vsaj pozdraviti marquetteškega škofa dr. L. T. Noa. Pa me v teh in drugih bridkosti tolaži misel, da je Baragova zadeva res sveta stvar, ker jo spremlja že dolga desetletja toliko križev.

To pismo sklepam prav na sedmi dan smrti vzornega slovenskega duhovnika Toneta Iskra, ki mi je omogočil, da je v vatikanski radio dvakrat poročal o Baragovi zadevi. Najprej je g. France Dolinar prebral moje misli kmalu v začetku preteklega leta. Drugič sem pa ob obisku v Rimu mogel Slovincem sam govoriti skoraj četrte ure o sedanjem stanju Baragove zadeve. Po predavanju me je pokojni Tone peljal v knjigarno Marietti in mi kupil italijanski Baragov življenjepis. Naj se ga prijatelji Baragove zadeve spomnijo v molitvi! Vsi pa to leto, ko se pripravljamo na praznovanje stoletnice Baragove smrti, za Baragovo zadevo veliko molimo, delajmo in žrtvuemo!

Dr. Filip Zakelj
Adrogué, 19. prosinca 1967.

Zaščiteni pojoča gora

"Pojoča gora" v puščavskem delu južnega Kazakstana so z zakonom zaščitili. Področje okoli visoke pečine, ki glasno stoka, zavija, "poje", če vleče močan veter, ali če se premikajo ljudje in živali, so vključili v zaščiteni okolišje pri Alma Ati.

Raziskovalcem doslej še ni uspelo razvozlati skrivnosti te pojoče gore, ki se oglašale v suhem vremenu, medtem ko med dežjem molči. Pesek, nasut v vrečo, tudi "poje" še nekaj časa, če ga v vreči presipavajo.

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITE

Da ni sklenil rok ob tem pridu, je bilo krivo prav za prav prozaično dejstvo, da mu je viselo na vsaki roki po eno mornariško vedro iz trdega lesa z železnimi obroči kakor čvrsta jadrnica, katerih vsako je tehtalo nekaj kilogramov. Kako bi to ne bilo nerodno, kadar je treba poetično izpregovoriti o kakem občutku.

Ker je molk predolgo trajal, se je zdelo Rolandi, ki je vključil svojemu Madoni podobnemu obrazu dobro razumela, potrebno presekati tišino z najnepotrebnejšim vprašanjem:

"Ali ste prišli po vodo?"

"Da, gospodična..."

"Sami?"

"Da, gospodična..."

Lahko bi bil pristavil:

"To je jasno! Saj vendar vidite... da sem sam... Saj vendar ne mislite, da bi, zlasti zdaj, vlekel še kakega tovariša s seboj..."

K sreči so se tedaj vrata odprla in vstopila je teta Cecilija. Na prvi pogled je teta opazila neko zadrego med njima in, ne da bi vedela zakaj, je začela z nepotrebnimi vprašanji... ki so navidez različna... vendar v zamotanih ženskih možganih povsem ista.

"Ali ste prišli po vodo?"

"Da, gospodična..."

"Sami?"

"Da, gospodična..."

"Tak pokaži no, Rolanda, mlademu gospodu, kje je vodnjak. Ampak kaj pomeni to cvetje?"

"Za kapelico kolonije."

"Ah! Prav je, Rolanda moja, da si pomislila na to... Zelo sem vesela. Ali si se... sama spomnila na to?"

"Da tetka..."

"Cestitam."

"Kajne, tetka, da pride tudi meni časih kaka srečna misel?"

"Kdo bi dvomil o tem? Tod gremo, dragi gospod."

Kar je bila naročila svoji nečakinji je teta sama izvršila, vodilni mladenič po steziah k vodnjaku, ki je stal baš na sredi vrta.

Medtem je teta Cecilija opazovala okusno v sivo oblečenega mladeniča, ki je imel belo čepico na glavi in modro pentljo pariške fare čez ramo.

Kolonist se je zdel teti odličen mladenič. Toda vključil najboljše mu vtisu, ki ga je napravil nanjo, si ni mogla kaj, da mu ne bi rekla, da ne zna zajemati vode... da o tem nima nobenega pojma!

"Da vidimo, Rolanda... pokaži gospodu, kako je treba spuštiti vedro, da se voda ne skali."

Rolanda, ki se je že malo zabavala pri tem, je poslušno razložila elegantnemu mladeniču, da nikakor ne gre zajemati vodo s tema predpotopnima vedroma... Kje neki je gospod voditelj iztaknil ti razpadajoči posodi stare focijske ladje?

Pri roki je bilo baš lahko vedro, nalašč za zajemanje vode iz vodnjaka. S tistim naj zajame in napolni svoji vedri... oziroma, rajši bo kar sama zajela in ju napolnila.

Za gibko, drobno, toda čvrsto dekle je bilo igrača napolniti vedri s čisto studenčnico...

"Gospodična... kar v zadregi sem... sram me je... osramotili ste me..."

"Oh, Parižani!... Vprašanje je če zmorete prinesiti polni vedri do 'Stare Rakovice'..."

"Ali gospodična!... Vključ vsemu..."

In mladenič, ki je bil žilav, če že ne čvrst, je dvignil vedri z... navidezno lahkoto.

Njegova sreča je bila, da je tisti hip prihitela Filomela, ka-

kor usmiljena rešitev vseh zadreg in človeške spoštljivosti, kajti z večjo pestjo je vzela vedri iz belih mladeničevih rok in mu dejala z obzirnostjo ponižnosti:

"Dobri gospod, prepustite to vendar meni!... Dokler pridete na cilj, boste že čisto mokri... Škoda bi bilo Vaše lepe obleke! Vzemite cvetje, ki ni tako težko..."

Rolanda je položila vse nabrano cvetje v mladeničeve roke.

"Pa zakaj nisi napravila vsaj lep šopek, zvezala ga z nitjo!"

"Prav imate, tetka... toda nisem utegnila."

Veščih rok je Rolanda obrezala s škarkjami stebela, očistila, odstranila trne in okusno uredila cvetje.

Mladenič ga je držal na odprti roki.

Nekaj korakov proč pa je stala teta Cecilija, opazovala ta prizor in se nasmešnila:

"Ali delj časa ostanete pri nas na otoku?... je naposled vprašala.

"Mesec dni... tako dolgo ostane kolonija tu. Pa smo res vsi oddiha potrebni, gospodična! Zivljenje v Parizu postaja zmeotom bolj gosti in mrzlični; podzemne železnice, avtobusi, telefon... Ze ob devetih zjutraj nora biti človek v pisarni, zlati še ima odgovorno mesto..."

"Vi imate odgovorno mesto?"

"Dovolj je odgovorno, kajti jaz sem malo manj kot poslovovlja važne bančne agencije."

"In tako mladi!..."

"Imam že šest in dvajset let... Toda nastopil sem zelo zgodaj... in ravnatelj agencije je moj stric... Sicer pa — pri tem je mladenič nekoliko zardel — sem resen mladenič, čeprav še ne umem zajemati vode z vedrom..."

Ampak tudi tega se bom naučil!... Če mi dovolite, pridem jutri zvečer spet. Poverjena mi je namreč skrb za vodo in, kakor vidim, ta skrb zame ni baš lahka!..."

"Torej," je zaključila teta, "na svidenje, dragi gospod. Prosim Vas, povejte še enkrat gospodu voditelju, da nam bo vselej posebno veselje pomagati, če bi mu bilo treba naše pomoči..."

V ostalem, dovolite, da Vas vprašam, kako Vam je ime?"

"Imenujem se Roger Maude."

"Torej, dragi gospod Roger?"

"Maude..." je dahnila Rolanda.

"Zelim Vam prijetne počitnice pri nas."

"To že stoji, da si prijetnejših ne bi mogel želeli. Naravnost srečen sem, da sem sprejel vašo gospoda voditelja, ki me pozna izza rane mladosti."

Ko je Roger odšel, se je ozrla teta Cecilija v svojo nečakinjo: "Ta mladenič je prijazen..."

"..."

"In dobro vzgojen!..."

"..."

"Zakaj molčiš?"

"Da — to je jasno! Prijazen je... in dobro vzgojen, ta mladenič," je ponovila Rolanda, "in kaj še potem?"

"Če so vsi takšni..."

"No da, naša dekleta bodo pač v zadregi zaradi izbire!..."

In kakor se je bila on dan nasmešnila teta, tako se je zdaj nasmešnila Rolanda in je odšla v hlev, da se prepriča, je-li stari Pentapon dobro oskrbljen...

XII. poglavje.

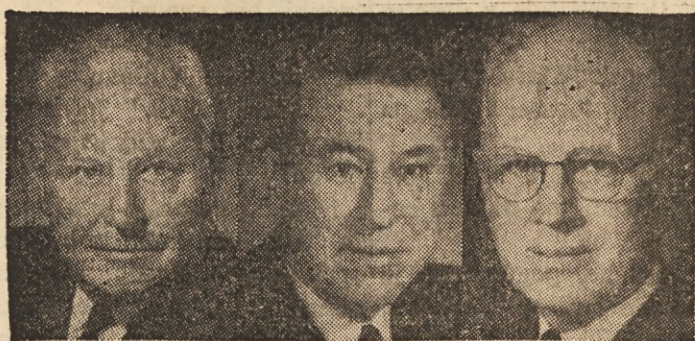
Naslednjega dne je prišel Roger Maude spet s svojima vedroma. Bil je že bolj domač.

Rolanda je baš odšla v zavetišče, kjer je otrokom razlagala krščanski nauk.

(Dalje prihodnjič.)

ZA VALENTINOVO poklonite svojim dragim AMERIŠKO DOMOVINO

Besse in Rudolph se pomaknila višje pri CEI

Elmer L. Lindseth Karl H. Rudolph Rolah M. Besse

CLEVELAND, O. — Ralph M. Besse, predsednik Cleveland Electric Illuminating Company, je bil izvoljen za načelnika upravnega odbora od njegovih članov kot naslednik Elmerju L. Lindsethu, ki pojde v pokoj na svoj 65. rojstni dan 12. februarja. Na mesto predsednika je bil izvoljen poslevoedeči podpredsed. Karl H. Rudolph. Lindseth bo ostal še dalje direktor družbe in načelnik izvršnega odbora.

Mr. Besse, ki bo postal najvišji organ družbe, je 23. novembra lani dopolnil 61 let; Mr. Rudolph bo pa 14. junija letos star 53 let.

Besse je bil rojen na farmi v Ohiu in je sedaj znana osebnost v Clevelandu po svojem delu za napredek. Napredoval ni zaradi inženirskih sposobnosti, am-

pak zaradi pravne spretnosti. Potem ko se je pred 38 leti pridružil Squire, Sanders & Dempsey odvetniški pisarni in opravljal razne pravne posle za Cleveland Electric Illuminating Company, se je tej leta 1948 pridružil in postal leta 1960 njen predsednik.

Mr. Rudolph se je zaposlil pri CEI kot akontant leta 1942, pa napredoval na raznih položajih, dokler ni bil leta 1959 izbran za podpredsednika trga, leta 1964 pa za poslevoedečega podpredsednika.

CEI je v letu 1966 zaslužila \$33,779,435 ali \$2.50 na delnico pri skupnih dohodkih \$184,246,300, leta 1965 je imela čistega dobička le \$31,047,966 ali \$2.26 na delnico.

nega ministra, verjetno kot opazovalca. Zunanji minister Manescu je na obisku v Beogradu.

Nemško-romunska pogodba razburila komunistični svet

CLEVELAND, O. — Nemško-romunska pogodba o obnovi diplomatskih zvez je pokazala, na kako trhljih nogah stoji evropska komunistična skupnost. Proti pogodbi je takoj ostro protestiral Ulbricht iz Berlina. V Bukarešti se za njegov protest niso niti zmenili. Tovariš Brežnjev je preteklo soboto prišel v Prago, da poskusi pridobiti tovariša Novotnega za skupen nastop proti Zahodni Nemčiji.

Kosygin in Brežnjev tudi nista mogla nič doseči pri Titu. V Moskvi pravijo, da sta oba Rusa hotela zastrašiti Tita z nemško nevarnostjo, da pa jima je Tito rekel, da bo Jugoslavija podredila svojo zunanjo politiko svojim interesom. Včeraj so se v poljski prestolici zbrali zunanji ministri ZSSR, Poljske, Češke, Madžarske, Vzhodne Nemčije in Bolgarske. Poskusili se bodo sporazumeti na skupno politiko do Zahodne Nemčije. Romunija je poslala samo pomož-

Johnson bo gostil ta mesec Hasana II. in Haileja Selasija

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Johnson bo ta mesec gostil le cesarje in kralje. Najprej pričakuje te dni maroškega kralja Hasana, ki je že na poti s spremstvom 120 ljudi. Hasana je prignala k nam potreba po denarju. S Francijo se je radi znašega opozicijskega politika Ben Barke sprl in De Gaulle mu noče več izplačevati obljubljenih podpore.

Hasan dobiva od Amerike okoli \$53 milijonov; ker bo odpadla francoska podpora, bi kralj rad dobil nekaj več iz Amerike. Naša administracija nima nobenega veselja, da bi mu dala kaj več denarja. Tudi orožja mu ne bo dala, akoravno trdi, da Rusija oborožuje sosedni Alžir. Pač pa bo Hasan dobil nekaj hrane, kajti Maroko je zadela lani huda suša. Dobil bo do-

pol milijona ton pšenice. Da je lani dobil tudi od Rusije \$43 milijonov na posodo, o tem ne sliši rad.

S podobnimi željami in nameni bo pa 14. februarja prišel v Washington abesinski cesar Haile Selasije.

Še mrličje bi rdeči radi rabili za propagando

SAIGON, J. Viet. — V Da Nangu ima naša armada močno vojaško oporišče, ki je vietnamskim partizanom trn v peti. Zato so v okolici Da Nanga organizirali celo vrsto partizanskih taborov, ki imajo nalogo, da napadajo naše oporišče v Da Nangu. Tam divjajo stalno partizanski boji, ki se jih udeležujejo tudi vojna letala in artilerija. Ti boji zahtevajo tudi svoje žrtve.

Partizani so zadnje čase dvakrat prisilili domačine iz okolice Da Nanga, da so pobrali mrličje in ranjence in jih odnesli k marinom na zunanjih utrdbah na vpogled kot živ dokaz ameriških "zločinov". Domačini so pri tem trdili našim vojakom, da so jim partizani ukazali, naj to storijo. So se pa tovariši urezali. Marini so si mrličje ogledali in ugotovili, da niso bili ubiti od bomb ali artilerije, ampak od orožja malega kalibra.

Domačini so mrličje odpeljali domov na pokop, dočim so naši marini zadržali začasno vse ranjence in jih izročili v zdravniško oskrbo, dokler se ranjenci ne pozdravijo in vrnejo domov.

Slučaj Kazan-Komarek jim je pomagal do svobode

CLEVELAND, O. — Češki komunisti so hitro spoznali, da se Amerika ne misli šaliti v zadevi nenadavnega aresta našega državljanja Kazana Komareka, o čemur smo poročali. Zato so obtoženega Amerikanca osvobodili, kakor hitro je bila komedija pred praškim sodiščem končana.

To so hitro razumeli tudi v Vzhodnem Berlinu. Komaj nekaj dni po koncu praškega procesa proti Kazanu-Komareku so Ulbrichtovi tovariši pustili na svobodo štiri priprte Amerikanke, ki o njihovi osvoboditvi Vzhodni Berlin ni hotel dolgo časa nič slišati.

Vse to so gotovo opazile in primerno zapisale razne politične policije v satelitskih državah. Bodo pri zapiranju ameriških državljanov previdnejše. Ameriški potni list nekaj velja, kakor hitro se naše državno tajništvo postavi na svoje pete.

Hranite denar za deževne dneve — kupujte U. S. Savings bonds

V sen. R. F. Kennedyju vidijo bodočega predsednika ZDA

WASHINGTON, D.C. — Sen. Robert F. Kennedy se je te dni vrnil s poti po Evropi, na kateri se je razgovarjal s predsednikom britanske vlade Wilsonom, s francoskim zunanjim ministrom Couve de Murvillom, bil sprejet pri predsedniku De Gaulleu, v Rimu govoril z zunanjim ministrom Fanfanijem in bil v osebni avdijenci pri papežu Pavlu VI., v Bonnu pa pri kanc-

lerju K. Kiesingerju. Casopisje v Evropi je več pisalo o njegovi poti, izjavah in sprejemih, kot piše običajno o državnem tajniku Rusku, obrambnem tajniku McNamari in celo o samem predsedniku Johnsonu. Ime Kennedy je v Evropi še vedno močno v časteh in večina evropskih vlad računa z možnostjo, da bo sen. R. Kennedy v ne predaljni bodočnosti izvoljen za predsednika ZDA.

Zenske dobijo delo

Gospodinjska pomočnica dobi delo pri družini samih odraslih; plača poleg stanovanja in hrane. Kličite zvečer 944-2060 ali pišite Mrs. Zimmerman 28607 Cresthaven Drive, Willowick, O. (7,8,10 feb.)

Moški dobijo delo

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON

AERO SPACE

MISSILE and

Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling Machines

HORIZONTAL BORING MILLS

TURRET LATHES

GAP TURRET LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL CONTROLLED MACHINES

DOBRA PLAČA OD URE IN DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno

od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer (28)

Delo dobi

Pomivalka posode, za popoldne, skupno 35 ur. Oglasite se osebno. Delo dobi tudi kuharica

SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
EN 1-5214

(x)

Help Wanted — Female

Housekeeper

and take care of semi invalid lady, live in, Shaker Heights apartment. Call 991-4070. (28)

MALE OGLASI

Soba se odda

Poštenemu moškemu, srednje ali starejše starosti. Stanovanje je čisto, mirno in nič otrok; dober dom. KE 1-6129. (29)

Dom naproday

Lastnik prodaja 2-družinsko hišo, tudi 3 nadstropje uporabno, 3 garaže, dober dohodek, cena \$16.800. Na 3412 - 3414 Riverside Ave. telefon 226-1458. (30)

V najem

Prenovljena stanovanja z 2 spalnicama, opremljena ali ne. na Addison Rd. Zelo zmerna najemnina. Kličite RE 1-7291. —(29)

Gospodinjska pomočnica

Zena, trdnega zdravja, stara 31 let, s hčerka, starima po 8 in 6 let, išče zaposlitev pri družini, kjer bi mogla živeti s hčerka. Priporočajo jo cerkveni uradi in civilni, ameriški in slovenski uradi v begunskem taborišču v Italiji, kjer sedaj živi. Ponudbe na Liga KSA, 3495 Woodridge Road, Cleveland, Ohio 44121. (3,6,8 feb.)

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE SMRTI MOJEGA LJUBLJENEGA SPROGA, NAŠEGA DOBREGA OČETA IN STAREGA OČETA

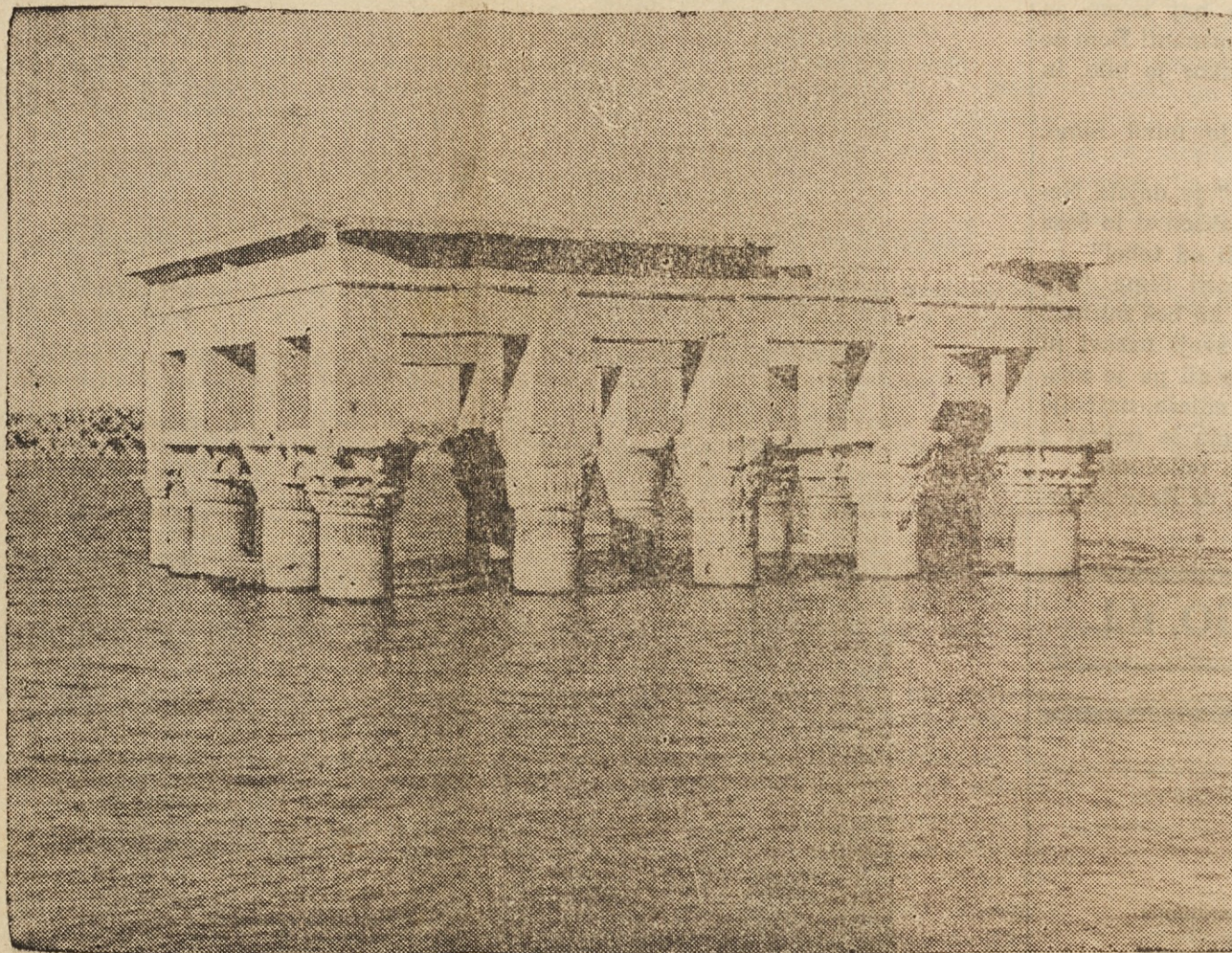
Louis Hočevar

ki je vdan v voljo Stvarnika zapustil nas in se preselil v nebeski dom dne 8. februarja 1965

Leti dve smo žalostni, odkar si nas zapustil Ti. Prosi pa za nas vse Boga, da vsi pridemo k Tebi v nebo. Tam se bomo spet sešli, v raju gor nad zvezdami. Veliko veselje zopet bo, ko se v nebesih snidemo. Se vedno žalujemo:

JOSEPHINE, soproga
Sinovi, hčere, vnuki,
vnukinje, sorodniki.

Cleveland, O., 8. februarja 1967.

ZRTVOVAN NILU — Starodavni egiptovski tempelj pri Philai v Nubiji je že izginil na pol v vodi jezera, ki se nabira za velikim Asvanskim jezerom. Tempelj je med onimi, ki jih smatrajo za manj važne in ga bodo zato prepustili Nilu. Vse dragocenejšje in važnejše zgradbe so prestavili dalje in višje od Nila, kjer jih voda ne bo dosegla.

MLADA BREDA

IVAN PREGELJ

Tomaž se je ravno hotel pog-nati na Lipeta, ko ga je nekdo prijel za rame. Bil je Jurij. Pravkar je bil stopil na dvor.

"Kaj je to?" je vprašal.

"O, nič!" je odvrnil Lipe, "s Tomažem sva poskušala, kdo je močnejši."

In kakor da jima zavida, se je obrnil Jurij v stran...

7. Prva nedelja v adventu

Ze je bilo odzvonilo k pozni maši in s Peči so bili pravkar odšli v vas. Vreme se zadnje dni ni bilo spremenilo. Vendar pa se je začelo že zgodaj zjutraj ne-kam megliti, komaj se je bilo pokazalo sonce. Kmetje so ve-deli, da zna prihodnje dni uda-riti zima in so ugibali pred cerk-vijo, da "diši" po snegu. Zdej pa zdaj je prekinila ta ali ona opazka pogovor o vremenu. In teh opazk je bilo mnogo, zakaj ljudje, ki so šli v cerkev, poseb-no ženske, so bili izpostavljeni opazkam čakajočih moških.

"Oho," je bilo čuti, "tam gre-sta pa mlada dva s Peči!" Može so se ozrli na Jurija in Anico. Redko se dogaja na kmetih, da gresta mož in žena skupaj v cerkev. Morda se je ravno za-radi tega doždeval možem dogo-dek vreden opombe.

"Kakšna lepa ženska!" je pri-pomnil drugi, "on pa ni videti kaj vreden. Leze kar na kup."

"Čeprav ima vsega dovolj!" "Kaj ko ni zdravja! Kako pa, ali se kaj ujemata?"

"Menda. Kaj pa vemo, ko so na Peči tako sami zase!"

Tedaj je zavzvonilo in ljudje so se zgnili v cerkev.

Nekdo s Peči pa je mudil in sedaj hitel na vso moč. Bil je Šime. Da pa je zamudil, ni bil sam kriv in je godrnjal: "Pa jo bo imela na vesti mašo, in jo bo." Misli je Šime Neža, ki je bila pritekla za njim in ga usta-vila z zadevo, o kateri je Šime brž dvomil, da je vredna, da bi zamujal zaradi nje mašo. Neža pa je bila drugačnih misli.

"K maši, seveda, se ti mudi," je govorila dekla in obraz ji ni bil ravno prijazen, "kakor ne bi vedela, kam te vleče in kje si vsako nedeljo."

"Kaj pa misliš?" je vprašal nedolžno Šime.

"Dobro veš!" je odvrnila dek-

la in zamahnila z roko. "Moj de-nar mi vrni, potem pa pojdi, ka-mor hočeš. Moj denar nazaj, hi-naveč grdi."

"Oho!" se je čutil užaljenega Šime.

"Nič oho," se je hudovala Ne-ža in stopila bliže. "Nič mi ne boš utajil in ne boš. Pa reci, da ni res. S tisto Rezo iz trga sta zmenjena. Za vino ji daješ. Vino ji kupuješ za moj denar. Mene pa slepariš in se mi hliniš. Glej, tak si, tak!" Neži je prehajal glas iz jeze v žalost, in žalost je pri zadnjih besedah prešla v solze in solze so postale glasen jok. Šimnu ni bila ne njena jeza ne njena žalost všeč, najbolj pa ga je razburil jok. Pa je dejal:

"Če imaš tako pamet, da vse verjameš hudobnim jezikom, pa joči. Mar meni!"

"O saj vem," se je dekla spet jezila, "da ti nisem mar. O saj vem! Tebi je mar le, kaj boš jedel in pil, in besedo sneš in hinavski si kot Judež. Zato pa počem svoj denar nazaj."

"Dobiš ga," je odvrnil Šime samozavestno. "Tiste groše! Glej jo no, s takim namenom si mi dajala. Lepo, da vsaj vem!"

Neža je prevzela zopet žalost in tudi strah, da bi ji Šime po-sojenih goldinarjev res ne vrgel pred noge.

"Tolikokrat si mi obljubil, da me vzameš. In zadnjič, ko si bil bolan, si rekel, da je ni boljše ženske od mene in da mi ne po-zabiš. Šime, glej, zdaj si pa tak." Znova jo je posilil jok.

Šime slučajno ni imel onih par grošev in zato je sklenil, da se bo samo branil in, če bi se dalo, rešil se častno iz zagate. Dejal je prijazno ali prepriče-ljivo:

"Tisto je pa res, Neža, in ne bom ti pozabil. Če pa misliš, da me smeš zmerjati, kakor se ti poljubi, potem si pa le zapiši za uho, da bi tudi jaz lahko katero rekel. Pa zlasti o groših molči. Mar misliš, da ne vem, čigavi so bili? Glej, lahko bi povedal, pa ne rečem nobene."

Živo zadeta v poštenje, je Ne-ža za hip obmolnila. Tem ži-vahnije je spregovorila nato:

"Pa me zatoži, daj, če imaš kaj vesti. Kakor da sem zase vzela? Ali sem zase? Ali nisi tri dni hodil in prosil, da moraš imeti do nedelje? Ali me nisi sam naučil, kje naj iščem in vzamem? O, le naznani! Bom že povedala vse, kakor je bilo, in bom."

"Tiho bodi," je miril Šime, "kar je, je."

"Ne bom tiho," je dejala Ne-ža, "zdaj vem, kakšen si in česa se imam nadejati od tebe!"

"Neža!" je prosil Šime. "Ju-tri se zgovoriva, ko boš mirna!"

Ali Neža pri svoji naravi ni bila modroslovec ali pa je mis-lila, da kdor ne odlaša, najbolje dela. Zato je segla še enkrat z jezno kretnjo po odločnost:

"Šime, obljubi, da Reze ne po-gledaš več!"

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

READERS

Woman 25 to 45, with high school education wanted for interesting work in Research Clipping Bureau. Need Readers to look for company names and specific subjects in daily newspapers from entire U.S. and Canada. Top floor, air-conditioned Loop offices. Private club room for employees. Five day week. 9:00 A.M. to 4:40 P.M.

Interviews from 9:00 A.M. to 3 P.M.

R. H. Bacon & Co.

14 E. Jackson Blvd.
WA 2-8419

(27)

MALE HELP

MACHINISTS
SET-UP MAN

Full time, company benefits, good working conditions

Motive Equipment Manufacturers

Division of Borg-Warner

5253 W. ROOSEVELT ROAD, CICERO, ILL.
BI 2-2520 TO 3-3500
An Equal Opportunity Employer

(29)

"Ali bom mižal?"

"Šime, misli na svojo dušo, meni si obljubil, da me vzameš," je prepričevala Neža. Ali Šime je bil očitno zakrknjenega srca. Neža je poskušala orožje tega sveta. Segla je v žep po ruto in razvezala vozec in polo-žila paznemu Šimnu, ki se je zaradi lepšega branil, popolno-ma nov goldinar v jopič. Pre-mišljeno plemenito je pripom-nila:

"Bodi vesel in pij in vsaj malo misli name!"

"Če ni ukraden!" se je pošalil on, ali hitro pristavil: "Brez skr-bi, Neža, tak pa nisem, da ne bi vedel, kaj je prav. In če sem rekel, da se vzameva, se tudi vzameva. Jezikom pa ne ver-jemi."

Njej pa so silile solze v oči in v srcu je klela vojaški stan, ki ji je dobrega Šimna tako skazil. Še dolgo je gledala za fantom, ki je vesel svetle prostosti in še svetlejšega goldinarja hitel po rebri nizdol. Tedaj se je Neža vrnila in srečala Marjanico in se zapletla z njo v dolg, srdit prepir in dokazala, ali vsaj ho-tela dokazati, da je Marjanica zmaj, ki ljudi obira in sumnič-i in da bi bolje naredila, če bi šla za paznico v Begunje. Marjanica je prav resno dostavila, da poj-de tudi in čaka samo še, da po-

le, na vesti naj mu gori!" Pri tem je Luka vendar še z iskrico upanja svetil po senu, bi li ne našel strgane nogavice in srebr-nega goldinarja v njej. Ali nič ni bilo, in iskrica je slednjič ugasnila in Luka je bil v temi svoje žalosti brez pipe in toba-ka; v srcu je sodil kruto sodbo tatovom.

V hlevu pa je sedel prav ta čas vse drugačnih misli mladi pastir Anže. Lipe mu je bil dal desetico, da bi varoval namesto njega in naj "pogleda včasih na

Dimko". Tako je bil odšel Anže k zgodnji maši, spravil desetico in je sedel sedaj z zamazano knjigo na kupu stelje. Ni se me-nil za ves svet nič. Imel je nam-reč svoje posebne misli. Kljub svojim mladim letom je imel že povsem jasne račune, "kako bo". Anže je ljubil konje in ga je bolelo, da jih na Peči niso imeli. S pomilovanjem je opa-zoval govedo in si mislil: Kaj bo to! Tak hlev, poln konj, to bi bilo!

(Dalje prihodnjič)

ženejo Nežo tja, "pa ne za paz-nico", na kar sta se stranki nes-pravljeni razšli. Marjanica je postala na vratih v hišo in gle-dala Luko, ki se je privlekel izza hleva, in ga počakala.

"Usmiljeni Bog!" je tožil sta-rec.

"Kaj?" je preslišala z desnim ušesom Marjanica, ali da vsaj nekaj odgovori: "Maša ti pa ne diši? Kako bo to srečno, če pa ne moli!"

"Pri zgodnji maši sem bil," se je branil starec, "pa bi bilo bo-lje, da nisem bil."

"Tako, seveda, pogan," ga je razumela Marjanica. "In zakaj no, zakaj bi bilo bolje?"

Starec je žalostno kimal z glavjo.

"Lani so ga skovali, letos sem ga dobil od Jurija, pa pipo sem si mislil kupiti, ker mi je Tomaž staro razbil. Pa si kupi, kupi, če

je zginil in ga ni."

"Tomaž?" je vprašala Katra.

"Goldinar," je odvrnil tožno Luka.

Marjanica najbrž ni razumela moža. Zato je zamahnila z roko in rekla:

"Nekaj plečeta imam, pojdi z menoj, boš snedel."

"Ne morem!" je odvrnil Luka in odkrevsal k hlevu.

"Kakor hočeš," je mrmrala Marjanica, "še rad bi ga, pa ga ne bo."

Stari Luka pa je lezel na seno in premišljal, kako je bilo, ko je spal še pod streho, vsaj toliko dobro, da je tam imel mir. Da se ni umaknil od tam in hodil spat v seno, kdo ve, ali bi ne imel še vedno svojega goldina-rja. Govoril je na glas sam s seboj:

"Nekdo ga je vzel. Če ga ni Tomaž, ga je pa Šime. Pa naj ga

Jet Letala New York - Celovec samo
\$299.00 za osebo v obe smeri

ODHODI: 9. in 23. maj, 7. junij, 7. julij in 1. avgust

IZ CELOVCA DO LJUBLJANE Z BUSOM SAMO 1 URO!
BUSI VAS ČAKAJO

KDO LAHKO POTUJE? vsakdo, KI OBISČE SLOVENIJO!

Za nadaljnje informacije kličite:

EXPRESS TRAVEL SERVICE

Tel.: 781-8282

22 Euclid Arcade
Cleveland, Ohio 44115

Tel.: 781-8282

V blag spomin

OB TRINDEVASETI OBLETNICI
SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA
SINA IN BRATA

Jos. Krajic, Jr.

ki je umrl 8. februarja 1944. leta.
Rojen je bil 2. maja 1925.

Prešlo je v večnost mnogo let, odkar si Ti zapustil nas in svet, ali nismo na Te pozabili: spomin svetle v nas budiš, v ljubečih sreih nam živiš!

Zalujoči:

JOSEPH IN VERA KRAJIC, starši
VERA KRAJIC in
ELEANOR TAYLOR, sestre
Cleveland, O., 8. februarja 1967.

GRDINOVA
POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.

Kenmore 1-6300

1653 East 62nd Street

Henderson 1-2083

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road

Kenmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

Želite imeti oni '67 gladki
modni izgled?

DOBITE ELEGANTNO

Andre Duval
TRAJNO KODRANJE

Vaše najočarljivejše — in najtrajnejše!

Veselite se enega od teh finih, kvalitetnih, krasno izvršenih, splošno priznanih trajnih kodranj, po naši čudovito nizki ceni. Spretno izvršeno po naših strokovnjakih. Naravni izgled, lahko česanje v današnje najmodernejše pričeske. Bodite gotovi, da Vam bomo napravili najlepše kodranje, četudi so Vaši lasje fini, suhi, sivi, beljeni ali barvani. (Zajamčeno seveda)

Krasno \$20.00

NESTERCREME

\$4.95

Izbrano \$30.00

VITA-CREME

\$6.95

Oboje vključuje umivanje,
friziranje in striženje

Oboje v osnovnem ali regularnem kodranju
Sijajna podlaga za vse današnje pričeske

Umivanje in friziranje	1.95	Barvanje, vkl. in friziranje	5.45	Ob petkih, sobotah in pred prazniki friziranje,
Striženje	1.50	Roux barvni obliv	.75	barvanje in kodranje
Pristriženje	.70	Stiliranje lasulj	3.95	samo 50c več.
Kremasti obliv	Zastonj	Čiščenje lasulj	2.50	

PRIHRANITE 1/2 PRI FINIH KVALITETNIH 100% NARAVNIH		
DELNIH LASULJAH	LASULJAH	KITAH
Reg. \$25 do \$35	Reg. \$60 do \$160	Reg. \$80 do \$160
12.50 do 17.50	29.50 do 79.50	39.50 do 79.50

Izberite si odgovarjajoči barvni odtenek — Po meri napravljeno in stilirano.

Andre Duval FRIZERSTVO •
LASULJARSTVO

EAST

• Downtown 781-3161
• Southgate 663-6346
• Eastgate 449-3435
• Severance 382-2600
382-2569

WEST

• Southland 845-3400
• Westgate 333-6646
• Farmatown 894-6300
• Midway Mall
Elyria 324-5742
Lorain 233-8020

1878

1967

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z globoko žalostjo v naših sreih naznanjamo, da je po dolgi bolezni umrla naša ljubljena mama, stara mama in prastara mama,

Elizabeth Gerbeck, roj. MILAVEC.

Previdena s svetimi zakramenti in zadnjimi tolažili svete vere, je zaspala v Gospodu, dne 26. januarja, 1967. Rojena je bila dne 19. novembra, 1878 v vasi Beniška Strmca, fara Nova Vas, Bloke, Slovenija. V Ameriko je prišla leta 1901. Živelja je v Barbertonu 64 let. Pogreb se je vršil dne 28. januarja, iz pogrebnega zavoda Carl Hahn v cerkev Srca Jezusovega, od tam na pokopališče Sv. Križa. Iz dna srca se zahvaljujemo Rev. Fr. Rudolfu Prazniku, za darovano pogrebno sveto mašo, za njegovo molitev ob mrtvaškem odru, in za njegovo spremstvo do groba, kjer je bila položena v počitek, poleg groba njenega leta 1952 umrlega soproga, Jerneja.

Hvala Rev. Fr. Smith, od Sts. Peter and Paul, iz Doylestown, in Rev. Fr. J. Olsovsky od Sts. Cyril & Methodius, za asistenco pri pogrebnih sveti maši, in Sestram od Our Lady of the Elms, za darovane svete maše in za molitve. Prisrčno se zahvaljujemo društvu Srca Jezusovega, št. 243 KSKJ, podružnici SZZ, št. 6, Oltar-nemu društvu, in Tretjemu redu Sv. Franciške, kateri so pokojno počastili z molitvijo pri odprti krsti, ter se tako od njih članice poslovlili. Hvala pogrebniemu zavodu, Hahn, ker je lepo uredil vse potrebno in odlično vodil spreved na pokopališče. Istotako hvala pogrebem, kateri so nosili krsto. Lepa hvala vsem, kateri so darovali za svete maše, tistim kateri so poklonili lepe vence cvetlič ob mrtvaškem odru, in tistim kateri so po pogrebu oskrbeli za dobra jedila in drugače pomagali. S globoko žalostjo se posla-vljamo od Vas ljuba mama, stara in prastara mama. Počivajte v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji, in lahka naj Vam bode njena gruda. Vso Vašo ljubezen, katero ste nam dajali, Vam bomo vračali z našo ljubeznijo do Vas, tako v spominu, v mislih in v naših molitvah, do konca našega življenja.

Zalujoči:

sinovi: JOHN, ANTHONY, BARTHOLOMEW, FRANK in FRED
hčere: SR. M. LORITA, O.P., ROSE OPEKA, ANN ZUPAN
Zetje, snah, vnuki in vnučkinje, pravnuki in pravnukinje,
ter ostalo sorodstvo.

Barberton, Ohio, 8. februarja, 1967.

DOLGO JE VZELO — Cerkev Santa Engracia v Lizboni na Portugalskem so začeli graditi pred 335 leti in jo pretekli december le srečno dokončali. Kot kaže slika, je cerkev dosti mogočna stavba.